

plot26

VERHAAL

ALERT!

Elle van den Bogaart

Deel 2

Ik vertrouw het niet. Wie lokt Merel naar een grot? Wie zijn er allemaal van op de hoogte dat we in de Ardennen zijn? En wie hebben haar telefoonnummer? Wat gaan ze met haar doen? Elsa heeft haar natuurlijk overgehaald. Die deinst nergens voor terug. Sinds woensdag gedraagt Merel zich anders. Ze is gespannen en probeert me te ontwijken. Maar waarom? Ik heb echt geen idee. Ik moet steeds denken aan haar angstige gezicht toen ze woensdag het gebouw binnen was gelopen. Na het vrije uurtje shoppen in het stadje, was ze starend voor me komen staan. Ik ben ervan overtuigd dat ze me iets had willen vertellen, iets belangrijks. Maar toen meneer Van den Bosch plotseling bij ons was gaan zitten om te vragen wat we in het dorpje hadden gedaan, moet ze van gedachten zijn veranderd. Ze was stilletjes verdwenen. En ze heeft er dus tot op de dag van vandaag niets meer over gezegd. Ik kan het natuurlijk niet bewijzen en misschien heb ik het helemaal mis, maar na het nieuwsbericht van woensdagavond denk ik dat of Merel of anderen uit de klas er iets mee te maken hebben. Ik heb mijn oren en ogen goed de kost gegeven en denk ook te weten wie, maar ze maken me af als het niet waar is. Merel weet meer, maar ze kan of wil het niet zeggen. Als het waar is wat ik nu denk, dan loopt Merel gevaar. Ik móét haar helpen. Ze is een vriendin van me. Al meer dan tien jaar woon ik tegenover haar. Eigenlijk is ze meer dan een gewone vriendin, maar dat durf ik haar dus niet te vertellen. Sukkel die ik ben. In de zomervakantie was het me bijna gelukt. Op een buurtfeest waar we als laatsten waren overgebleven, was ze tijdens het zingen bij het kampvuur naast me komen zitten en had ze haar hoofd op mijn benen gelegd. Ik had de woorden die ik wilde zeggen al zeker tien keer gerepeteerd, maar ze zitten nog steeds opgeborgen in mijn hoofd. Het gaat me nog wel een keer lukken. Zonder dat iemand het weet, heb ik haar en Elsa vanmiddag achtervolgd. Ik moest het gewoon doen. Doodeng, maar ze hebben me niet gezien. Wel bijna. Toen ze bij de ingang van de grot stopten, draaide Merel zich plotseling om. Ik kon me nog net op tijd achter een steen verschuilen. Ik durfde hen toen niet meer achterna te gaan, nu eigenlijk ook niet, maar ik doe het wel. Voor Merel!

Er hangt een enorm gespannen sfeer in de kampeerboerderij. De leraren hebben zojuist alle leerlingen de opdracht gegeven om zich te verzamelen in de rode zaal. Het is rumoerig en er wordt van alles geroepen. Ruby, een goede vriendin van Merel, is sinds het eten non-stop aan het huilen. Een aantal meiden probeert haar te troosten, maar er is ook een groepje dat haar gejammer nogal irritant vindt. De jongens hangen rondom het biljart. Ze lijken zich minder druk te maken dan de meisjes. Hoewel, dat kun je van Max niet zeggen. Hij loopt onafgebroken heen en weer en kijkt ondertussen om de tien seconden op zijn telefoon.

Als meneer Kuijpers zijn hand opsteekt, wordt het na een paar seconden doodstil. 'We begrijpen dat jullie ongerust, misschien bang zijn, maar ik denk dat het belangrijk is om kalm te blijven en je te houden aan de regels die ik je zo meteen ga vertellen. We hebben alle informatie die jullie ons gegeven hebben, gebundeld en doorgenomen. We gaan ervan uit dat de vier leerlingen, Elsa, Merel, Stijn en John bij elkaar zijn. Of Mo zich later ook bij hen heeft gevoegd is ons niet duidelijk, maar daar gaan we wel vanuit. Tot nu toe kunnen we echter niets met zekerheid zeggen. Er is voor zover wij nu weten nog geen contact met hen geweest. Als dat wel zo is, druk ik jullie op het hart dit onmiddellijk aan ons te melden. Wij zien dat de meesten ook constant contact met hen proberen te zoeken, maar op deze manier heeft het niet veel zin. Vijf leerlingen gaan vanaf nu om de tien minuten bellen. Peter belt Mo, Loes belt Merel, Sanne belt Elsa, Ronnie belt Stijn en Max belt John. De ouders zijn nog niet ingelicht en als dat moet gebeuren gaan wij dat doen.'

Ga ze dus niet bellen!

Als we over anderhalf uur nog niets van ze hebben gehoord, zullen we de politie waarschuwen. Die zal dan bepalen wat er verder gaat gebeuren.

Als jullie vragen hebben, zullen wij die zo goed mogelijk beantwoorden en als iemand toch nog iets te binnen schiet, dan willen we het heel graag horen. Ook als je denkt dat het misschien niet meteen belangrijk is. Niemand verlaat de boerderij. Het is onverantwoord met dit weer en het heeft nu geen zin meer om ze te gaan zoeken. Meneer Hoogstra en mevrouw De Boer gaan met de auto nog een rondje in de omgeving maken.

Over een uur komen we hier weer bij elkaar. We gaan in de tussenliggende tijd de film van het kanovaren bekijken. Blijf alsjeblieft rustig!